

[Aksel Larsen.]

forkastet det Forslag, jeg stillede, men henvist begge Lovforslag til det samme Udvalg.

Hvad Udvalgets Arbejde angaar, kan man se af Betænkningen — og man vil næsten endnu tydeligere kunne se det, naar det omtalte Bilag til Betænkningen bliver optrykt —, at det, man har diskuteret i Forbindelse med Lovforslaget om Statstilskud til Forbrugerpriserne for Smør og Flæsk, det er ikke saa meget Spørgsmaalet om disse Forbrugerprisers Højde som Spørgsmaalet om, hvorledes man skulde gennemføre en Stigning af Forbrugerpriserne, uden at denne kom til Udtryk i Pristallet.

Man har kun fra vor Side principielt og praktisk modsat sig enhver Prisstigning paa Hjemmemarkedet, medens Flertalspartierne har haft det Standpunkt, som ogsaa er kommet til Udtryk gennem den foreslaaede ny Affattelse af Lovforslaget, at det ikke gør saa meget, om Priserne stiger, bare man har Chance for at holde Pristallet nede. Det fremgaar af Det konservative Folkepartis Afsnit i Betænkningen saavel som af den konservative Ordførers Tale her, at det er de Konservative, der tog Initiativet til at føre Drøftelserne ind i dette Spor, og at de ikke er helt glade ved, at man ikke er naaet endnu længere frem. Hvad man fra den Side ønskede — og som de øvrige Flertalspartier ikke har modsat sig i Princippet —, det var, at Forbrugerpriserne herhjemme skulde stige til samme Niveau som Afregningstallet, der igen skulde være paa Højde med Gennemsnitseksporprisen. Forbrugerne skulde betale denne Pris, og man havde kun Betænknelighed ved en saadan Prisstigning, fordi den vilde give sig Udslag i et stigende Pristal. Dette mente man imidlertid at kunne komme udenom ved at gennemføre et særligt Børnetilskud eller en udvidet Rabatmærkeordning for Børn, hvorefter Pristallet, efter de Regler hvorefter det nu engang udarbejdes, vilde blive saa meget yderligere forfalsket, at det blev liggende paa den nuværende Højde, selv om Forbrugerne rent faktisk kom til at betale 100 Millioner mere om Aaret for de nævnte Landbrugsprodukter.

Jeg har hidtil været af den Mening, at Problemet med Cirkelns Kvadratur ikke kunde løses, men min Opfattelse i saa Henseende er nu blevet rystet, for den Opfindelse, der her er gjort, er virkelig noget, der i høj Grad ligner Cirkelns Kvadratur. Jeg ved godt, at man ikke kan give Det konservative Folkeparti hele Æren derfor, det er som oftest saadan, at naar en Opfindelse gøres, er der flere om den, og den gøres trinvis.

Den første Begyndelse til denne Opfindelse er formentlig gjort af den tidligere Finansminister, det ærede Medlem Hr. Thorskil Kristensen, da han afskaffede Rabatmærker til mindrebemidlede og indførte almindelige Smørrabatmærker for alle Børn.

Under alle Omstændigheder, det, der var de Konservatives Idé — og hvad man ikke fra anden Side end vor principielt har taget Afstand fra —, det var, at man skulde sætte Forbrugerpriserne op paa Højde med Gennemsnitseksporprisen og det dermed forbundne Afregningstal, hvad der vilde medføre en Udgift for Forbrugerne paa i hvert Fald et Par Hundrede Millioner Kroner mere om Aaret end nu. Derpaa skulde man give Halvdelen af dette Beløb, ca. 100 Mill. Kr., i Tilskud under den ene eller den anden Form til Børn, og man vilde saa opnaa, at den ideelle Pristalsfamilies beregnede Udgifter til Smør og Mælk og Flæsk ikke vilde stige. Den Del af Befolkningen — og det er jo ikke saa ringe en Del —, der ikke hører til denne ideelle Pristalsfamilie, som med andre Ord ikke har 2 Børn pr. Husstand, vilde derimod komme til at betale Gildet.

Det er naturligvis ikke noget Tilfælde, at saadanne Ideer kan fremkomme, blive alvorligt diskuteret og drøftet og oven i Købet finde principiel Tilslutning, det er ikke noget Tilfælde, for baade Lovgivningsmagten og de skiftende Regeringer har jo været saa uendelig villige til at lave Fusk med Pristallet, saaledes at det ikke udtrykker den virkelige Stigning af Priserne. Og man har samtidig gjort Forholdene værre for dem, der skal have deres Indtægter reguleret efter Pristallet, derved, at dette Pristal, der har Betydning for Arbejderes og Tjenestemænds Lønninger, optages i den første Uge af henholdsvis Juli og Januar, medens Lønningsreguleringen efter Pristallet først finder Sted 3 Maaneder senere, pr. 1. Oktober eller pr. 1. April. I Praksis vil det sige, at en indtraadt Prisstigning kan være indtil et halvt Aar gammel, før den faar Virkning paa Lønningerne. Men dertil kommer saa, at Pristalsberegningen paa alle Omraader er saa snedig, at Pristallet registrerer en langt mindre Stigning, end der faktisk skulde have været. Saadan er det med Hensyn til Smøret, idet de hidtidige Smørrabatmærker for alle Børn paavirker Pristallet, uanset at det langtfra er alle Familier, der nyder godt af eller kan nyde godt af det i det Forhold, Pristallet regner med. Saadan er det paa en Mængde andre Omraader, og det, man nu principielt har knæsat, i hvert Fald fra Udvalgsflertallets Side, er, at dette System til